

Vergaderjaar 1993–1994 Nr. 354a

23 306

Wijziging van de Wet economische mededinging (vergroting van de effectiviteit)

VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR ECONOMISCHE ZAKEN¹

Vastgesteld 13 juni 1994

Het voorbereidend onderzoek gaf aanleiding tot het formuleren van de volgende opmerkingen en vragen.

De leden van de **CDA**-fractie zeiden te kunnen instemmen met de maatregelen in dit wetsvoorstel ter vergroting van de effectiviteit van de mededingingswetgeving. Uit de memorie van antwoord aan de Tweede Kamer (23 306, nr. 5) hadden zij begrepen dat het onderhavige wetsvoorstel noch ingediend is vanwege druk vanuit de EG, noch is ingegeven door ervaringen uit de mededingingspraktijk. Wat is dan wel de motivering geweest tot dit voorstel?

Gezien de bestaande voornemens van de EG ten aanzien van een vergroting van de mededinging tussen de nutsbedrijven ligt het voor de hand de werkingssfeer van de Wet economische mededinging hiertoe uit te breiden. Welk tijdpad staat de staatssecretaris hierbij voor ogen?

Wordt bij een dergelijke uitbreiding ook gedacht aan soortgelijke sectoren, zoals bijv. de woningbouwcorporaties en dergelijke?

Voorts wilden zij de vraag aan de orde stellen of de Wet economische mededinging voldoende instrumenten bevat om eventueel in situaties van overmatige of ongebreidelde mededinging te kunnen komen tot een zekere stabilisering van het prijsvormingsproces. Zou in zo'n situatie gebruik kunnen worden gemaakt van vormen van zelfregulering op de markt? Zou tenslotte kunnen worden aangegeven op grond van welke feiten of theorieën de staatssecretaris meent dat – «met het verbod op de retourprovisie een vrij forse concurrentiebeperking wordt gehandhaafd»? (Citaat is ontleend aan: Tweede Kamer stuk nr. 23 162 : 2 Verslag van een mondeling overleg over Consumentenbeleid (blz. 4)). Spreekt hieruit niet de onderliggende filosofie dat in alle gevallen de marktform der volledige mededinging als ideaalbeeld wordt gezien voor een effectieve concurrentie?

¹ Samenstelling:

Coenemans (CDA), Vermaat (CDA), Van Velzen (CDA), Pit (PvdA), K. Zijlstra (PvdA), vac. (D66), Staal (D66), Hilarides (VVD), Verbeek (VVD), voorzitter, Pitstra (GroenLinks), Barendregt (SGP), Schuurman (RPF) en Veling (GPV).

De leden van de **PvdA**-fractie wilden vernemen hoe het staat met de behandeling van de aanvraag van de notarissen tot ontheffing van het generieke verbod op horizontale prijsafspraken. Zij wilden voorts

vernemen op welke termijn op dit gebied een situatie van vrije tarieven zal kunnen worden bereikt.

De staatssecretaris van Economische Zaken heeft in de Tweede Kamer tijdens een mondeling overleg op 13 april 1994 (Kamerstukken Tweede Kamer 23 306, nr. 10) gezegd, dat voor voldoende marktwerking in de geneesmiddelensector de Wet economische mededinging alleen geen soelaas zal bieden.

Een aantal van 50 regelingen is geïdentificeerd, die een efficiënte distributie in de weg zouden staan. De leden van de PvdA-fractie wilden weten of hier ook strijdigheid met de wet in het geding is. Zo ja, op welke wijze kan tegen die regelingen worden opgetreden, nu de werking van de wet economische mededinging kennelijk ontoereikend zal zijn?

Deze leden hadden met belangstelling de gedachtenwisseling in de Tweede Kamer over «onderling afgestemd feitelijk gedrag» gevolgd. Zij vroegen de regering het beleid op dit punt te willen toetsen aan de voornemens vervat in wetsvoorstel 23 444 (Wijziging van de Wet op de telecommunicatievoorzieningen, het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering in verband met de doorbreking van het exclusieve recht van de concessiehouder in hoofdzaak door middel van de invoering van een gelimiteerd vergunningstelsel voor specifieke vormen van openbare mobiele telecommunicatie (mobiele telecommunicatie)). Daarin wordt aangestuurd op een duopolie, waarvan naar alle waarschijnlijkheid één van de deelnemers in het samenwerkingsverband, dat naast KPN zal kunnen ontstaan, tegelijkertijd een dochtermaatschappij van KPN is. Wordt hier, met een voorlopige beperking van het aantal vergunninghouders tot twee, «de kat niet op het spek gebonden», zo vroegen zij zich af. Zou hier een minder beperkte mogelijkheid om een vergunning te verkrijgen niet voor de hand gelegen hebben? Worden hierdoor de feitelijke mogelijkheden voor aanvragen uit andere landen van de Europese Unie niet beperkt? Is het beleid in deze wel consistent te noemen?

Vertrouwende dat deze vragen tijdig zullen worden beantwoord, acht de commissie de openbare beraadslaging over het onderhavige wetsvoorstel voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Verbeek

De griffier van de commissie,
Hordijk